

555. Бързала й Цвята, Цвете мо

На хоро (по Великден)

ТД-179,2,21

Бър- за- лай Цвя- та, Цве- те мо, за Ве- лик- дян
за вто- рий ден

Бързала й Цвята, Цвете мо,
за Великден, за вторий ден
сукманя – бял'то корито,
пристилка мармарудяна,
5 полите – деветте очи,
пояса – двата гълъба.
Бързала й, направила ги,
че ги на дрешник метнала
и на буля с' извикала:
10 – Бульо льо, бульо миличка,
– – –
я ела, бульо, погледай
какво е цвете цъфнало
на наште дрехи високи –
бял ми и червен триндафил!
15 Буля на Цвета думаше:
– Калино, зълво Цвято мо,
не гледай, зълво, дрехите,

най гледай, зълво, кончето –
нали бацьо ти заръча
20 кончето да му назобиш,
назобиш, да го напоиш,
бацьо ти ходи из село,
из село със джелепите!
Че стана Цвята, отиде,
25 йотзе ключове във ръце,
отиде в тъмни яхъри,
та си кончето изведе,
че тури юлмек на ръка,
грабнала й кофа във ръце,
30 че на кла[д]янца отиде,
извади кофа й повтори.
Конче са от чавгън подплаши,
хукнало конче да бяга,
три пъти село обиколи,
35 конче са в двори завърна.

Бел. ред. Мармарудяна – диалектна форма от „мармароден“ ’домашна тъкан с релефна повърхност’.

Юлмек – нефиксирана диалектна дума; вер. диалектна форма на „юлар“ *тур.* ’водило на оглавник; поводник на добитък; оглавник’.

с. Овчи кладенец, общ. Тунджа, 26 февруари 1980 г.

Калинка Динева Динева, род. 1938 г.